

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 6 lutego 2015 r.

RM-10-3-15

Pan Radosław SIKORSKI

Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Traktatu między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem Niderlandów oraz Republiką Portugalską, ustanawiającego Europejskie Siły Żandarmerii EUROGENDFOR, sporządzonego w Velsen dnia 18 października 2007 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Traktatu między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem Niderlandów oraz Republiką Portugalską, ustanawiającego Europejskie Siły Żandarmerii EUROGENDFOR, sporządzonego w Velsen dnia 18 października 2007 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Traktatu między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem Niderlandów oraz Republiką Portugalską, ustanawiającego Europejskie Siły Żandarmerii EUROGENDFOR, sporządzonego w Velsen dnia 18 października 2007 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem

Europejskie Siły Żandarmerii (EUROGENDFOR) są międzynarodową strukturą, tworzoną przez sześć państw członkowskich Unii Europejskiej: Francję, Włochy, Holandię, Portugalię, Rumunię i Hiszpanię (pięć państw założycielskich i Rumunię, przyjętą do EUROGENDFOR 17 grudnia 2008 r.), uczestniczącą w rozwoju Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony. Jest to organizacja międzynarodowa typu żandarmeryjnego, przygotowana do wykonywania całego spektrum misji służących zapobieganiu konfliktom, tworzeniu, utrzymaniu, budowaniu oraz wymuszaniu pokoju, jak i operacjom reagowania kryzysowego, zmierzająca do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz stabilizacji i utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, samodzielnie lub wspólnie z innymi siłami w różnych rejonach świata. Wspiera Unię Europejską, Organizację Narodów Zjednoczonych, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego w podejmowanych inicjatywach. Wśród zadań, stawianych EUROGENDFOR, najistotniejszymi są: wykonywanie misji bezpieczeństwa i porządku publicznego, monitorowanie i doradzanie lokalnej policji w bieżącej działalności, prowadzenie nadzoru publicznego, zadań związanych z przepisami ruchu drogowego, ochrony granic i zadań ogólnowiadomczych, wykonywanie zadań dochodzeniowo-śledczych, ochrony osób i mienia oraz utrzymywania porządku publicznego na wypadek zamieszek, szkolenia policjantów i instruktorów. Warunki zaangażowania EUROGENDFOR objęte są mandatem dla każdej operacji z udziałem tej organizacji, stanowiąc jednocześnie przedmiot niezbędnych umów między Stronami Traktatu a organizacją składającą wniosek. Wspomniane umowy pozwalają kształtować udział sił EUROGENDFOR, w takim zakresie w jakim regulują to odpowiednie przepisy, w tym przepisy prawa wewnętrznego państw – stron Traktatu.

W dotychczasowym dorobku Europejskich Sił Żandarmerii na uwagę zasługuje operacja Unii Europejskiej EUFOR ALTHEA w Bośni i Hercegowinie w 2007 r., operacja ISAF pod egidą NATO w Afganistanie od 2009 r. oraz misja ONZ MINUSTAH po trzęsieniu ziemi w Republice Haiti w 2010 r. Zadania wykonywane przez Europejskie Siły Żandarmerii są oceniane bardzo wysoko, a stałe dążenie do poprawy zdolności planistycznych, rosnące doświadczenie gromadzone w związku

z zaangażowaniem w operacjach, wpływa na budowanie wiarygodności tej organizacji na arenie międzynarodowej i postrzeganie Europejskich Sił Żandarmerii jako skutecznego narzędzia, zorganizowanego, zdecydowanego, łatwego do rozlokowania i stale gotowego do użycia, mającego znaczenie dla zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Stąd już w 2006 r. pojawiła się koncepcja przystąpienia Żandarmerii Wojskowej do tej organizacji międzynarodowej, zapoczątkowana wizytą grupy doradców Międzyresortowego Komitetu Wysokiego Szczebla ds. Europejskich Sił Żandarmerii w Polsce.

Traktat ustanawiający Europejskie Siły Żandarmerii przewiduje w artykule 42 możliwość przystąpienia do niego przez każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, posiadające siły policyjne o statusie wojskowym. Przystąpienie staje się skuteczne poprzez złożenie dokumentu przystąpienia u depozytariusza Traktatu pierwszego dnia drugiego miesiąca po powiadomieniu wszystkich stron przez depozytariusza.

2. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Z uwagi na brak obecności Polski w Europejskich Siłach Żandarmerii brak jest wcześniejszych uregulowań prawnych w tym obszarze.

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do EUROGENDFOR pozwoli Żandarmerii Wojskowej na czynny udział we wspólnych działaniach stron Traktatu, nie wyłączając udziału w misjach organizacji, w których Żandarmeria Wojskowa będzie występowała pod flagą EUROGENDFOR na równi z pozostałymi członkami EUROGENDFOR i na zasadach zgodnych z polskim prawem wewnętrznym.

W zakresie uprawnień w strukturach organizacji, wstąpienie do EUROGENDFOR w charakterze członka organizacji da przystępującej stronie polskiej możliwość obsadzenia własnych przedstawicieli na stanowiskach w strukturach stałych oraz to, co najważniejsze – pełną legitymację do udziału w podejmowaniu decyzji we wszystkich obszarach działania, od decyzji o udziale i zaangażowaniu w misjach aż po kwestie finansowe. Należy podkreślić, że zapisy Traktatu ukształtowane zostały w oparciu o szereg dokumentów międzynarodowych, w szczególności Traktat Północnoatlantycki, Kartę Narodów Zjednoczonych, Umowę między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącą statusu ich sił zbrojnych, Traktat o Unii Europejskiej ze zmianami wprowadzonymi Traktatem z Nicei oraz Akt Końcowy Konferencji

Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, z uwzględnieniem postanowień Umowy między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej dotyczącej statusu personelu wojskowego i cywilnego oddelegowanego do instytucji Unii Europejskiej, dowództwa oraz sił, które mogą być udostępnione do dyspozycji Unii Europejskiej w kontekście przygotowania i realizacji zadań, o których mowa w artykule 17 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym ćwiczeń, oraz personelu wojskowego i cywilnego Państw Członkowskich, oddanego do dyspozycji Unii Europejskiej do działania w tym zakresie. Zapisy Traktatu nie zawierają natomiast postanowień, które nadawałyby jego stronom nowe uprawnienia w stosunku do tych, które wynikają z ich prawa wewnętrznego. Oznacza to, że uprawnienia i obowiązki Żandarmerii Wojskowej określone w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, nie ulegną zmianie. Zatem członkostwo Żandarmerii Wojskowej w EUROGENDFOR nie będzie skutkowało rozszerzeniem jej uprawnień w porównaniu z aktualnym stanem prawnym.

3. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych, związanych z wejściem w życie Traktatu, wraz z określeniem źródeł finansowania

Przyjęcie Traktatu ma charakter adhezyjny. Skutkiem prawnym i politycznym będzie przystąpienie Żandarmerii Wojskowej do Europejskich Sił Żandarmerii, co wiąże się z możliwością współdecydowania o przyszłości i kształcie tych Sił, w tym o udziale w przyszłych misjach.

Wykonywanie postanowień Traktatu finansowane będzie w ramach limitu wydatków ustanowionego w ustawie budżetowej na poszczególne lata w części 29 budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej. Szacuje się, że na realizację jego postanowień z budżetu MON wydatkowane będzie ok. 294 000 euro rocznie. Na powyższą kwotę składają się: wydatki związane ze skierowaniem do dowództwa 3 osób (koszty wynagrodzeń, wynajmu lokali mieszkalnych itp.– ok. 259 000 euro), koszty podróży służbowych związanych z przedsięwzięciami EUROGENDFOR w wysokości ok. 10 000 euro i składka do wspólnego budżetu w wysokości 25 000 euro.

Postanowienia Traktatu ustanawiającego EUROGENDFOR dotyczą wyłącznie Żandarmerii Wojskowej jako wydzielonej i wyspecjalizowanej części Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej żołnierzy. Spośród żołnierzy tej formacji będą bowiem rekrutować się członkowie struktur dowództwa organizacji, jak również w ewentualnych operacjach z udziałem EUROGENDFOR uczestniczyć mogą tylko żołnierze Żandarmerii Wojskowej.

4. Sposób, w jaki Traktat dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Obszary, w jakich siły EUROGENDFOR mogą być wykorzystywane, określone są w art. 4 Traktatu. Jednakże art. 6 ust. 1 Traktatu doprecyzowuje, że warunki zaangażowania i rozmieszczenia EUROGENDFOR, ustalane każdorazowo przez Międzyresortowy Komitet Wysokiego Szczebla (CIMIN), są objęte określonym mandatem dla każdej operacji i jako takie są przedmiotem niezbędnych umów zawieranych między poszczególnymi Stronami Traktatu i organizacją składającą wnioski. Zatem, uczestnicząc w przygotowywaniu mandatu operacji, każda ze Stron z oczywistych względów musi się kierować zakresem zadań realizowanych przez jej własne siły policyjne o statusie wojskowym, zgodnie z obowiązującym je prawem wewnętrznym, dlatego też przepis art. 4 Traktatu nie będzie zwiększał zakresu uprawnień Żandarmerii Wojskowej ani zakresu jej działań i nie będą w związku z tym wymagane zmiany w polskim prawie wewnętrznym Żandarmerii Wojskowej.

Zgodnie z Traktatem, personel EUROGENDFOR i członkowie rodzin personelu obowiązani są przestrzegać prawa Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego. Przepis ten w żadnym stopniu nie narusza obowiązku przestrzegania polskiego porządku prawnego przez obywateli polskich.

Wojskowe prawa jazdy, wydane przez każdą ze Stron Traktatu, są respektowane na terytorium wszystkich Państw-Stron Traktatu, podczas wykonywania obowiązków służbowych, w zakresie uprawnień wynikających z posiadanej kategorii prawa jazdy. Posiadanie, noszenie i przewożenie broni i amunicji czy innego uzbrojenia lub materiałów wybuchowych dozwolone jest wyłącznie na podstawie rozkazu oraz w zgodzie z prawem Państwa-Gospodarza i Państwa Przyjmującego.

W zakresie regulacji podatkowych, z uwagi na członkostwo Polski w Unii Europejskiej, obowiązujący w Polsce podatek akcyzowy jest zharmonizowany z prawodawstwem unijnym, które zwalnia wyroby akcyzowe z podatku akcyzowego w przypadkach, kiedy mają być wykorzystywane przez organizacje międzynarodowe uznawane przez organy publiczne przyjmującego państwa członkowskiego (art. 12 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady

2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG), przy czym zakres zwolnień od podatku akcyzowego będzie ograniczony do postanowień samego Traktatu, wskazanych w art. 19 Traktatu. Podatek VAT również jest podatkiem zharmonizowanym w Unii Europejskiej więc przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) i przepisy wykonawcze do tej ustawy muszą być zgodne z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.) i nie przewidują dowolności we wprowadzaniu preferencji w podatku VAT do krajowych systemów podatkowych. Zgodnie z art. 80 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług zwalnia się od podatku import towarów przeznaczonych do użytku urzędowego organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub placówkę na terytorium kraju, na zasadzie wzajemności i pod warunkiem nieodstępowania towarów przez okres 3 lat od dnia dopuszczenia ich do obrotu, oraz pod warunkiem zastosowania zwolnienia od cła. Po przystąpieniu do Traktatu możliwe więc będzie stosowanie zwolnień podatkowych w podatku VAT, przewidzianych w art. 151 wspomnianej dyrektywy.

Przepisy Traktatu przewidują również uregulowania dotyczące przywilejów i immunitetów, w szczególności zakaz wkraczania przedstawicieli organów Stron na teren pomieszczeń i budynków EUROGENDFOR położonych na terytorium Stron bez uprzedniej zgody Dowódcy EUROGENDFOR lub Dowódcy Sił EUROGENDFOR (z domniemaniem zgody w przypadku klęski żywiołowej, pożaru lub innego zdarzenia wymagającego natychmiastowego zastosowania środków bezpieczeństwa) oraz nietykalność archiwów EUROGENDFOR.

Organy Państwa Wysyłającego mają prawo do sprawowania pełnej jurysdykcji karnej i dyscyplinarnej w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego, przy czym personel cywilny, ze względu na rozmieszczenie z siłami policyjnymi o statusie wojskowym, podlega prawu Państwa Wysyłającego właściwemu dla takich sił. W zakresie przestępstw popełnionych na terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego oraz podlegających karze zgodnie z prawem danego Państwa, odpowiednie jego organy mają prawo do sprawowania jurysdykcji w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego. Natomiast organy Państwa Wysyłającego zachowują wyłączność jurysdykcji w sprawach dotyczących przestępstw przeciwko

jego bezpieczeństwu, podlegających karze zgodnie z prawem Państwa Wysyłającego, a niepodlegających karze zgodnie z prawem Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego i odwrotnie. Traktat reguluje również kwestie wzajemnej pomocy w ujęciu członków sił zbrojnych lub personelu cywilnego, którzy dopuścili się czynu zabronionego, oraz pomocy w postępowaniach przygotowawczych w sprawach popełnionych przestępstw.

Z mocy art. 28 każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń wobec innej Strony z tytułu szkód wyrządzonych w mieniu w związku z przygotowywaniem i realizacją zadań traktatowych oraz z tytułu zranienia lub śmierci członka personelu EUROGENDFOR w trakcie wykonywania obowiązków służbowych, chyba że szkoda, zranienie lub śmierć są skutkiem rażącego zaniedbania lub winy umyślnej członka personelu jednej ze Stron.

Wykonując wytyczną z pkt 3 wytycznych o charakterze wiążącym zawartych w Instrukcji Negocjacyjnej, Zespół Negocjacyjny uzyskał pisemne stanowisko EUROGENDFOR, że art. 13 Traktatu nie narusza art. 83 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i personel Europejskich Sił Żandarmerii wraz z członkami rodzin ma obowiązek respektowania obowiązującego prawa w państwie, gdzie prowadzona będzie ich działalność służbowa, w tym również prawa polskiego.

5. Tryb związania się Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami Traktatu

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem nastąpi w trybie ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 w zw. z art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.). Traktat spełnia przesłanki wymogu ratyfikacji, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), ze względu na przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do organizacji międzynarodowej oraz ponieważ Traktat dotyczy spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy.

EUROGENDFOR, mimo braku wyraźnego wskazania w Traktacie, jest organizacją międzynarodową, i za taką uznaje ją szereg państw europejskich, w szczególności państwa będące stronami Traktatu. Status organizacji międzynarodowej przyznają Europejskim Siłom Żandarmerii co najmniej Portugalia, Hiszpania, Włochy i Rumunia. Ponadto z Włochami, które są siedzibą Stałego Dowództwa (Vicenza),

EUROGENDFOR zawarł umowę dotyczącą zasad zapewnienia wsparcia Państwa-Gospodarza (HNS), występując jako jej strona, co świadczy o podmiotowości prawnomiędzynarodowej tej organizacji.

TRAKTAT

Między Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Królestwem
Niderlandów oraz Republiką Portugalską,

ustanawiający

Europejskie Siły Żandarmerii

EUROGENDFOR

Królestwo Hiszpanii,

Republika Francuska,

Republika Włoska,

Królestwo Niderlandów

oraz

Republika Portugalska,

Zwane dalej „Stronami”,

Uwzględniając Deklarację Woli w sprawie EUROGENDFOR podpisaną w Noordwijk dnia 17 września 2004 r.;

Uwzględniając Traktat Północnoatlantycki podpisany w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 r.;

Uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych podpisaną w San Francisco dnia 26 czerwca 1945 r.;

Uwzględniając Umowę między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącą statusu ich sił zbrojnych, podpisaną w Londynie dnia 19 czerwca 1951 r.;

Uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, ze zmianami wprowadzonymi Traktatem z Nicei, podpisany dnia 26 lutego 2001 r.;

Uwzględniając Akt Końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie podpisany w Helsinkach dnia 1 sierpnia 1975 r.;

Uwzględniając Umowę między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej dotyczącą statusu personelu wojskowego i cywilnego oddelegowanego do instytucji Unii Europejskiej, dowództwa oraz sił, które mogą być udostępnione do dyspozycji Unii Europejskiej w kontekście przygotowania i realizacji zadań, o których mowa w Artykule 17 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym ćwiczeń, oraz personelu wojskowego i cywilnego Państw Członkowskich, oddanego do dyspozycji Unii Europejskiej do działania w tym zakresie, podpisaną w Brukseli dnia 17 listopada 2003 r.;

Przyczyniając się do rozwoju Europejskiej Tożsamości Bezpieczeństwa i Obrony oraz wzmacniając wspólną Europejską Politykę Bezpieczeństwa i Obrony;

Uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszego Traktatu jest ustanowienie Europejskich Sił Żandarmerii, będących formacją operacyjną, zawczasu przygotowaną, wytrzymałą i gotową do rozmieszczenia w krótkim czasie, składających się wyłącznie z sił policyjnych posiadających status wojskowy z Państw-Stron Traktatu, w celu wykonywania zadań policyjnych w ramach operacji zarządzania kryzysowego.
2. Niniejszy Traktat określa podstawowe zasady dotyczące celów, statusu, procedur organizacji i działania Europejskich Sił Żandarmerii, zwanych dalej EUROGENDFOR lub EGF.

Artykuł 2

Zasady

Warunki niniejszego Traktatu oparte są na stosowaniu zasad wzajemności i współdziałania w kosztach.

Artykuł 3

Definicje

Dla celów niniejszego Traktatu:

- a. EUROGENDFOR oznacza wielonarodowe siły policyjne posiadające status wojskowy, składające się:
 - i) ze Stałego Dowództwa;
 - ii) z Sił EGF wyznaczonych przez Strony po przekazaniu dowodzenia.
- b. STAŁE DOWÓDZTWO oznacza wielonarodowe, modułowe i rotacyjne Stałe Dowództwo, mieszczące się w Vicenzie (Włochy). Rola i struktura Stałego Dowództwa oraz jego udział w operacji jest zatwierdzany przez CIMIN;
- c. PERSONEL STAŁEGO DOWÓDZTWA oznacza członków sił policyjnych posiadających status wojskowy, przydzielonych przez Strony do Stałego Dowództwa, jak również ograniczoną liczbę personelu cywilnego wyznaczonego przez Strony, stale wspierającego funkcjonowanie Stałego Dowództwa i pełniącego rolę doradcą lub asystującą;
- d. SIŁY EGF oznaczają personel sił policyjnych posiadających status wojskowy przydzielony przez Strony do EUROGENDFOR w celu realizacji misji lub ćwiczenia, po przekazaniu dowodzenia oraz ograniczoną liczbę innego personelu wyznaczonego przez Strony i pełniącego rolę doradcą lub wspierającą;
- e. DOWÓDZTWO SIŁ oznacza wielonarodowe dowództwo uruchamiane w rejonie operacji w celu wspierania Dowódcy Sił EGF w dowodzeniu oraz kontrolowaniu misji;
- f. PERSONEL EUROGENDFOR oznacza personel Stałego Dowództwa oraz członków Sił EGF;
- g. CIMIN oznacza Międzyresortowy Komitet Wysokiego Szczebla. Jest to organ decyzyjny nadzorujący EUROGENDFOR;
- h. DOWÓDCA EGF oznacza oficera mianowanego przez CIMIN dowódcą Stałego Dowództwa oraz, w stosownym przypadku, Sił EGF;

- i. DOWÓDCA SIŁ EGF oznacza oficera mianowanego przez CIMIN do dowodzenia misją EGF;
- j. PAŃSTWO WYSYŁAJĄCE oznacza Stronę wysyłającą siły zbrojne i/lub personel w ramach działalności EUROGENDFOR;
- k. PAŃSTWO GOSPODARZ oznacza Stronę, na terytorium której zlokalizowane jest Stałe Dowództwo;
- l. PAŃSTWO PRZYJMUJĄCE oznacza Stronę, na terytorium której stacjonują lub przez terytorium której przerzucane są Siły EGF;
- m. PAŃSTWO WSPÓLPRACUJĄCE oznacza Państwo nie będące Stroną niniejszego Traktatu, lecz uczestniczące w misjach i zadaniach EUROGENDFOR;
- n. CZŁONEK (CZŁONKOWIE) RODZINY oznacza(ją):
 - i) małżonka członka Personelu Stałego Dowództwa;
 - ii) każdą osobę, która zawarła zarejestrowany związek partnerski z członkiem Personelu Stałego Dowództwa, zgodnie z prawem Państwa Wysyłającego, o ile prawo Państwa-Gospodarza uznaje zarejestrowane związki partnerskie za równoważne małżeństwu oraz zgodne z warunkami określonymi w odpowiednich przepisach Państwa-Gospodarza;
 - iii) bezpośrednich zstępnych, którzy nie ukończyli 21 roku życia lub pozostają na utrzymaniu członka Personelu Stałego Dowództwa oraz bezpośrednich zstępnych małżonka lub partnera, w znaczeniu określonym w punkcie ii);
 - iv) pozostających na utrzymaniu bezpośrednich krewnych wstępnych oraz wstępnych małżonka lub partnera, w znaczeniu określonym w punkcie ii).

Rozdział II

Misje, Zaangażowanie i Rozmieszczenie

Artykuł 4

Misje i zadania

1. Zgodnie z mandatem każdej operacji, działając samodzielnie lub wspólnie w innymi siłami, EUROGENDFOR musi być w stanie realizować całe spektrum misji policyjnych, poprzez zastąpienie lub wzmocnienie, podczas wszystkich faz operacji zarządzania kryzysowego.
2. Siły EGF mogą funkcjonować zarówno w cywilnym, jak i w wojskowym łańcuchu dowodzenia.
3. EUROGENDFOR może być wykorzystany do:
 - a. realizowania misji z zakresu bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - b. monitorowania, doradzania, konsultowania oraz nadzorowania lokalnej policji wykonującej jej codzienne zadania, w tym pracy dochodzeniowo-śledczej;
 - c. prowadzenia inwigilacji ludności, egzekwowania przepisów ruchu drogowego, patrolowania i ochrony granic oraz zadań ogólnowo-wywiadowczych;
 - d. realizowania zadań dochodzeniowo-śledczych, w tym wykrywania przestępstw, ścigania przestępców oraz przekazywania ich właściwym organom sądowym;
 - e. ochrony ludności i mienia oraz utrzymywania porządku publicznego w czasie zamieszek;
 - f. szkolenia policjantów zgodnie z międzynarodowymi standardami;
 - g. szkolenia instruktorów, w szczególności poprzez programy współpracy.

Artykuł 5
Ramy misji

EUROGENDFOR może być postawiony do dyspozycji Unii Europejskiej (UE), a także Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) oraz innych organizacji międzynarodowych lub koalicji *ad hoc*.

Artykuł 6
Warunki zaangażowania i rozmieszczenia

1. Warunki zaangażowania i rozmieszczenia EUROGENDFOR, ustalone każdorazowo przez CIMIN, są objęte określonym mandatem dla każdej operacji oraz są przedmiotem niezbędnych umów między Stronami i organizacją składającą wniosek.
2. W celu przygotowania misji powierzonej EUROGENDFOR, Strony mogą, pod kierownictwem CIMIN, stacjonować oraz rozmieszczać własne siły zbrojne oraz personel na terytorium innych Stron.
3. Stacjonowanie i rozmieszczenie na terytorium Państwa trzeciego jest objęte umową między Państwem Wysyłającym a Państwem trzecim, określającą warunki stacjonowania i rozmieszczenia, z uwzględnieniem podstawowych zasad niniejszego Traktatu.

Rozdział III
Aspekty instytucjonalne i prawne

Artykuł 7
CIMIN

1. CIMIN składa się z przedstawicieli odpowiednich ministerstw każdej ze Stron. Wybór przedstawicieli leży w gestii władz krajowych. Szczegółowe wytyczne dotyczące członkostwa, struktury, organizacji oraz funkcjonowania CIMIN są określone przez zasady przyjęte przez CIMIN.
2. Decyzje i wytyczne są przyjmowane jednogłośnie przez CIMIN.
3. Do ogólnych zadań CIMIN należą:
 - a. sprawowanie kontroli politycznej nad EUROGENDFOR i określenie ich kierunku strategicznego oraz zapewnienie polityczno-wojskowej koordynacji między Stronami, a także, w stosownych przypadkach, z Państwami Współpracującymi;
 - b. mianowanie Dowódcy EGF oraz wydawanie jemu lub jej dyrektyw;
 - c. zatwierdzanie roli i struktury Stałego Dowództwa oraz kryteriów rotacji dla kluczowych stanowisk w Stałym Dowództwie;
 - d. mianowanie Przewodniczącego Komisji Finansowej oraz ustalanie kryteriów rotacji przewodnictwa;
 - e. nadzorowanie realizacji celów określonych w niniejszym Traktacie;
 - f. zatwierdzanie rocznych celów szkoleniowych oraz programu zaproponowanego przez Dowódcę EGF;
 - g. podejmowanie decyzji w sprawie:
 - i) udziału EUROGENDFOR w misjach;
 - ii) udziału Państw Współpracujących w misjach EUROGENDFOR;

- iii) wniosków dotyczących współpracy składanych przez Państwa trzecie, organizacje międzynarodowe lub innych;
 - h. opracowywanie ram dla działań prowadzonych przez EUROGENDFOR lub na wniosek UE, ONZ, OBWE, NATO, innych organizacji międzynarodowych bądź koalicji *ad hoc*;
 - i. definiowanie ram dla każdej misji, w stosownych przypadkach w porozumieniu z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takich jak:
 - i) wyznaczanie Dowódcy Sił EGF;
 - ii) zaangażowanie Stałego Dowództwa w łańcuch dowodzenia;
 - j. zatwierdzanie struktury Dowództwa Sił;
 - k. ukierunkowywanie i ocena działań EUROGENDFOR w przypadku udziału w operacji;
 - l. decydowanie o konieczności zawierania umów bezpieczeństwa, o których mowa w Artykule 12, ustęp 3.
4. CIMIN zatwierdza główne działania związane z aspektami administracyjnymi Stałego Dowództwa oraz z zaangażowaniem EUROGENDFOR, w szczególności roczny budżet oraz inne sprawy finansowe zgodnie z Rozdziałem X.
5. CIMIN, zgodnie ze swoimi szczegółowymi dyrektywami:
- a. ocenia spełnienie warunków przystąpienia do Traktatu, zgodnie z Artykułem 42, oraz przekazuje swoje propozycje akceptacji Stronom;
 - b. decyduje czy przyznać Status Obserwatora w ramach EUROGENDFOR, zgodnie z Artykułem 43;
 - c. decyduje czy przyznać Status Partnera w ramach EUROGENDFOR, zgodnie z Artykułem 44;
6. Posiedzenia CIMIN odbywają się zgodnie z regulaminem przyjętym przez CIMIN.

Artykuł 8 *Dowódca EGF*

Do głównych zadań Dowódcy EGF należą:

- a. dowodzenie Stałym Dowództwem oraz, w razie potrzeby, określanie reguł jego funkcjonowania;
- b. wdrażanie dyrektyw otrzymanych z CIMIN;
- c. gdy zostanie wyraźnie upoważniony przez Strony za pośrednictwem CIMIN, oraz w jego imieniu - negocjowanie i zawieranie umów technicznych lub porozumień koniecznych dla prawidłowego funkcjonowania EUROGENDFOR oraz prowadzenie ćwiczeń lub operacji na terytorium Państwa trzeciego;
- d. zastosowanie wszelkich koniecznych środków, zgodnie z prawem Państwa-Gospodarza, w celu utrzymania porządku i bezpieczeństwa na terenie obiektów oraz, jeśli to konieczne, poza ich terenem po uprzednim uzyskaniu zgody i pomocy władz Państwa-Gospodarza;
- e. opracowywanie budżetu dla wspólnych kosztów EUROGENDFOR i, po zakończeniu roku obrotowego, sprawozdania końcowego dotyczącego wydatków poniesionych przez EUROGENDFOR w danym roku;
- f. w stosownych przypadkach, dowodzenie Siłami EGF.

Artykuł 9 *Zdolność prawna*

1. W celu osiągnięcia celów oraz realizacji misji i zadań określonych w niniejszym Traktacie, EUROGENDFOR posiada zdolność prawną do zawierania umów na terytorium każdej ze Stron. W konsekwencji, EUROGENDFOR może występować przed sądem, jeśli to konieczne.

2. Dla celów określonych w ustępie 1, EUROGENDFOR jest reprezentowany przez Dowódcę EGF lub przez każdą inną osobę wyraźnie wyznaczoną przez Dowódcę EGF do działania w jego lub jej imieniu.
3. Dowódca EGF oraz Państwo-Gospodarz mogą uzgodnić, że Państwo-Gospodarz występuje we wszystkich postępowaniach, w których EUROGENDFOR jest Stroną, w jego imieniu przed sądami w tym Państwie. W tym przypadku, EUROGENDFOR zobowiązany jest do zwrotu poniesionych kosztów.

Rozdział IV

Infrastruktura Stałego Dowództwa

Artykuł 10

Infrastruktura zapewniona przez Państwo-Gospodarza

1. Państwo-Gospodarz zobowiązuje się do nieodpłatnego zapewnienia Stałemu Dowództwu infrastruktury wymaganej przez EUROGENDFOR do wykonywania jego zadań. Infrastruktura ta jest określana w odrębnym dokumencie zatwierdzonym przez CIMIN.
2. Państwo-Gospodarz podejmie wszelkie możliwe kroki w celu zapewnienia Stałemu Dowództwu dostępu do wymaganych usług, w szczególności energii, wody, gazu, usług pocztowych, usług telefonicznych i telegraficznych, utylizacji odpadów oraz ochrony przeciwpożarowej. Warunki dotyczące wsparcia świadczonego przez Państwo-Gospodarza będą szczegółowo określone w porozumieniach wykonawczych zawartych między właściwymi organami Stron.

Artykuł 11

Prawo dostępu

Po otrzymaniu uzasadnionego wniosku, Dowódca EGF musi wydać zgodę pracownikom wykwalifikowanych służb na prowadzenie kontroli, naprawę, konserwację, przebudowę lub przeniesienie instalacji, sieci elektrycznych oraz hydraulicznych w obrębie infrastruktury Stałego Dowództwa, pod warunkiem, że działania te nie stanowią przeszkody dla normalnego funkcjonowania i zagrożenia dla bezpieczeństwa.

Rozdział V

Ochrona informacji

Artykuł 12

Ochrona informacji

1. Podstawowe zasady oraz minimalne standardy w zakresie ochrony informacji lub materiałów niejawnych są określone w umowie bezpieczeństwa zawartej między Stronami.

2. Strony podejmą wszelkie właściwe kroki, zgodnie z ich międzynarodowymi zobowiązaniami oraz ich prawem krajowym, aby chronić wszelkie informacje lub materiały niejawnie opracowywane lub publikowane przez EUROGENDFOR.
3. Wymiana informacji lub materiałów niejawnych z Państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi jest objęta odrębnymi umowami bezpieczeństwa negocjowanymi, podpisanymi i przyjętymi przez Strony.

Rozdział VI

Postanowienia dotyczące personelu

Artykuł 13

Przestrzeganie obowiązujących przepisów prawa

Personel EUROGENDFOR oraz członkowie ich rodzin mają obowiązek przestrzegać prawa Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego. Ponadto, Personel EUROGENDFOR, przebywając na terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego, zobowiązany jest do powstrzymania się od jakiegokolwiek działalności niezgodnej z duchem niniejszego Traktatu.

Artykuł 14

Wjazd i pobyt

W odniesieniu do przepisów imigracyjnych oraz formalności dotyczących prawa wjazdu i pobytu, Personel Stałego Dowództwa oraz członkowie ich rodzin nie podlegają przepisom dotyczącym cudzoziemców i obowiązującym na terytorium Państwa-Gospodarza.

Artykuł 15

Aspekty prawne i medyczne w przypadku śmierci

1. W przypadku śmierci członka personelu wojskowego lub cywilnego, jeżeli władze Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego wymagają przeprowadzenia autopsji, w ramach przepisów prawnych lub administracyjnych, przedstawiciel Państwa Wysyłającego jest upoważniony do obecności podczas autopsji.
2. Władze Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego muszą zezwolić na przewóz szczątków ludzkich do Państwa Wysyłającego zgodnie z przepisami dotyczącymi przewozu szczątków ludzkich obowiązującymi na terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego.

Artykuł 16

Umundurowanie i uzbrojenie

1. Personel EUROGENDFOR jest wyposażony w mundury zgodnie z właściwymi dla niego przepisami prawa krajowego. W stosownych przypadkach, Dowódca EGF może wdrożyć szczególne procedury.
2. Personel EUROGENDFOR może posiadać, nosić i przewozić broń, amunicję, inne systemy uzbrojenia oraz materiały wybuchowe pod warunkiem, że jest do tego upoważniony na mocy wydanych mu rozkazów i robi to zgodnie z prawem Państwa-Gospodarza oraz Państwa Przyjmującego.

Artykuł 17
Prawo jazdy

Wojskowe prawo jazdy wydane przez każdą ze Stron jest ważne na terytorium wszystkich Państw będących Stronami niniejszego Traktatu oraz pozwala jego posiadaczowi na prowadzenie wszystkich, odpowiednich dla kategorii posiadanego prawa jazdy pojazdów EUROGENDFOR w ramach wykonywania obowiązków służbowych.

Artykuł 18
Pomoc medyczna

1. Personel EUROGENDFOR oraz członkowie ich rodzin mają zagwarantowaną pomoc medyczną na takich samych warunkach, jakie są przewidziane dla personelu w tym samym stopniu lub równorzędnej kategorii Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego.
2. Opieka medyczna jest świadczona zgodnie z warunkami uzgodnionymi przez właściwe organy Stron.

Rozdział VII
Przywileje i immunitety

Artykuł 19
Podatki i cła

1. Wykorzystywane do celów służbowych aktywa, dochody i inna własność, należące do EUROGENDFOR, są zwolnione z wszelkich podatków bezpośrednich.
2. Zakup znacznej ilości towarów lub usług przez EUROGENDFOR do użytku służbowego jest zwolniony z podatku obrotowego oraz innych form podatków pośrednich.
3. Import towarów niezbędnych do realizacji celów służbowych przez EUROGENDFOR jest zwolniony z opłat celnych oraz innych form podatków pośrednich.
4. Pojazdy EUROGENDFOR przeznaczone do użytku służbowego są zwolnione z podatku od rejestracji i/lub drogowego.
5. Postanowienia, o których mowa w ustępach 1, 2, 3, nie mają zastosowania do Sił EGF.
6. Zakup oraz import paliw i smarów potrzebnych do użytku służbowego przez EUROGENDFOR są zwolnione z opłat celnych oraz innych form podatków pośrednich. Zwolnienie to nie ma zastosowania do zakupu i importu przez Siły EGF na ich własnym terytorium.
7. Nabyte lub importowane towary zwolnione z opłat lub kwalifikujące się do ich zwrotu, zgodnie z warunkami niniejszego Artykułu, mogą być wyłącznie przekazywane lub pozostawiane do dyspozycji strony trzeciej, bezpłatnie bądź za opłatą, zgodnie z warunkami określonymi przez Stronę udzielającą zwolnień lub dokonującą zwrotu.
8. W żadnym przypadku, EUROGENDFOR nie jest upoważniony do zwolnień z podatków lub opłat za usługi o charakterze użyteczności publicznej.
9. Na nabywane materiały i sprzęt wojskowy nie udziela się zwolnienia z opłat celnych lub podatków, niezależnie od ich rodzaju.

Artykuł 20 *Przywileje osobiste*

1. Członek personelu EUROGENDFOR, o którym mowa w Artykule 3, ustęp c, który nie posiada prawa stałego pobytu na terytorium Państwa-Gospodarza lub jego obywatelstwa, w momencie pierwszego przybycia w celu podjęcia służby w danym Państwie może – w ciągu jednego roku od dnia pierwszego przybycia i maksymalnie w dwóch przesyłkach – importować z Państwa ostatniego miejsca zamieszkania lub Państwa, którego jest obywatelem swoje rzeczy osobiste oraz meble, w tym jeden pojazd, a import ten jest zwolniony z opłat celnych i innych form podatku pośredniego, lub zakupić te przedmioty za znaczną kwotę na terytorium Państwa-Gospodarza a zakup ten jest zwolniony z podatku obrotowego.
2. Postanowienia ustępu 1 mają zastosowanie wyłącznie jeżeli członek personelu otrzymał przydział na minimum jeden rok.
3. W celu zastosowania postanowień niniejszego Artykułu, zainteresowany członek personelu składa wniosek do władz Państwa-Gospodarza w ciągu roku od swojego pierwszego przybycia.
4. Towary importowane jako wolne od opłat celnych, zgodnie z zapisami ustępu 1, mogą być reeksportowane bez ograniczeń.
5. Pojazdy, o których mowa w ustępie 1, oraz te zarejestrowane w innym Państwie Członkowskim UE, z ograniczeniem do jednego pojazdu dla każdego członka wyżej wymienionego personelu, są zwolnione z podatku od rejestracji i drogowego, w okresie służby tego personelu na terytorium Państwa-Gospodarza.

Artykuł 21 *Nietykalność pomieszczeń, budynków i archiwów*

1. Pomieszczenia i budynki EUROGENDFOR na terytorium Stron są nietykalne.
2. Przedstawiciele organów Stron obowiązują zakaz wkraczania na teren pomieszczeń i budynków, w których mowa w ustępie 1, bez uprzedniej zgody Dowódcy EGF lub, w stosownych przypadkach, Dowódcy Sił EGF. Zgoda taka jest domniemana w przypadku klęski żywiołowej, pożaru lub innego zdarzenia wymagającego natychmiastowego zastosowania środków bezpieczeństwa. W innych przypadkach, Dowódca EGF lub, w stosownych przypadkach, Dowódca Sił EGF, rozpatrzy z należytą rozważą wniosek organów Stron o wydanie zgody na wkroczenie na teren pomieszczeń i budynków, bez uszczerbku dla interesów EUROGENDFOR.
3. Archiwa EURPGENDFOR są nietykalne. Nietykalność archiwów obejmuje wszystkie rejestry, korespondencję, rękopisy, fotografie, filmy, nagrania, dokumenty, dane komputerowe, pliki komputerowe lub wszelkie inne nośniki danych należące do lub będące w posiadaniu EUROGENDFOR, gdziekolwiek się one znajdują na terytorium Stron.

Artykuł 22 *Immunitet egzekucyjny*

Mienie i fundusze EUROGENDFOR oraz towary oddane do jego dyspozycji dla celów służbowych, niezależnie od miejsca, w którym się znajdują i w czym są posiadaniu, są objęte immunitetem egzekucyjnym i w stosunku do nich nie mogą być przedsięwzięte żadne środki egzekucyjne przewidziane prawem obowiązującym na terytorium Stron.

Artykuł 23
Komunikacja

1. Strony podejmą wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia płynnego przepływu oficjalnej korespondencji EUROGENDFOR.
2. EUROGENDFOR ma prawo otrzymywać i przekazywać zaszyfrowane wiadomości, jak również wysyłać i otrzymywać korespondencję oraz oficjalne przesyłki kurierem lub w zapieczętowanych opakowaniach, które nie mogą być otwierane ani zatrzymywane.
3. Korespondencja zaadresowana do lub otrzymana przez EUROGENDFOR nie może być przechwytywana lub zakłócana.

Artykuł 24
Miejsce stałego zamieszkania dla celów podatkowych

W odniesieniu do podatku dochodowego oraz podatku od nieruchomości przyjmuje się, że członkowie Personelu Stałego Dowództwa, którzy wyłącznie w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych w Stałym Dowództwie zamieszkują na terytorium Państwa-Gospodarza, dla celów podatkowych posiadają miejsce stałego zamieszkania na terytorium Państwa Wysyłającego wypłacającego wynagrodzenie za służbę pełnioną na rzecz Stałego Dowództwa. Zapis ten ma zastosowanie także do członków rodzin niezaangażowanych w działalność zawodową lub komercyjną na terytorium Państwa-Gospodarza.

Rozdział VIII
Przepisy jurysdykcyjne i dyscyplinarne

Artykuł 25
Jurysdykcja karna i dyscyplinarne

1. Organy Państwa Wysyłającego mają prawo do sprawowania pełnej jurysdykcji karnej i dyscyplinarnej, przyznanej im przez prawo Państwa Wysyłającego w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego, gdzie personel cywilny podlega prawu właściwemu dla wszystkich sił policyjnych posiadających status wojskowy Państwa Wysyłającego, ze względu na swoje rozmieszczenie z tymi siłami.
2. Organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego mają prawo do sprawowania jurysdykcji w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego oraz członków ich rodzin, w odniesieniu do przestępstw popełnionych na ich terytorium i podlegających karze zgodnie z prawem danego Państwa.
3. Organy Państwa Wysyłającego mają prawo do sprawowania wyłącznej jurysdykcji w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego, gdzie personel cywilny podlega prawu właściwemu dla wszystkich sił policyjnych posiadających status wojskowy Państwa Wysyłającego, ze względu na swoje rozmieszczenie z tymi siłami, w sprawach dotyczących przestępstw, w tym przestępstw przeciwko jego bezpieczeństwu, podlegających karze zgodnie z prawem Państwa Wysyłającego, lecz nie podlegających karze zgodnie z prawem Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego.
4. Organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego mają prawo do sprawowania wyłącznej jurysdykcji w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego oraz członków ich rodzin w sprawach dotyczących przestępstw, w tym przestępstw przeciwko ich

- bezpieczeństwu, podlegających karze zgodnie z prawem obowiązującym na ich terytorium, lecz nie podlegających karze zgodnie z prawem Państwa Wysyłającego.
5. W przypadkach, gdy prawo do sprawowania jurysdykcji jest zbieżne, mają zastosowanie następujące przepisy:
 - a. właściwie organy Państwa Wysyłającego mają pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji w stosunku do personelu wojskowego i cywilnego, gdzie personel cywilny podlega prawu właściwemu dla wszystkich sił policyjnych posiadających status wojskowy Państwa Wysyłającego, ze względu na swoje rozmieszczenie z tymi siłami, w odniesieniu do:
 - i) przestępstw skierowanych wyłącznie przeciwko mieniu lub bezpieczeństwu tego Państwa lub przestępstw wyłącznie przeciwko osobie lub mieniu innego członka personelu wojskowego i cywilnego tego Państwa lub członka jego rodziny;
 - ii) przestępstw wynikających z podjęcia lub zaniechania jakichkolwiek czynności podczas wykonywania obowiązków służbowych;
 - b. w przypadku wszelkich innych przestępstw pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji mają organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego;
 - c. jeżeli Państwo posiadające pierwszeństwo w sprawowaniu jurysdykcji decyduje się zaniechać jej sprawowania, powinno ono o tym zawiadomić organy drugiego Państwa w możliwie jak najkrótszym czasie. Organ Państwa mającego pierwszeństwo rozpatrzy życzliwie wnioski organów drugiego Państwa o zrzeczenie się prawa pierwszeństwa w przypadku, gdy takie zrzeczenie się ma dla drugiego Państwa szczególne znaczenie.
 6. Dla potrzeb ustępu 3, 4 i 5 pojęcie przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu Państwa obejmuje:
 - a. zdradę stanu,
 - b. sabotaż, szpiegostwo lub naruszenie jakichkolwiek przepisów dotyczących tajemnicy państwowej tego Państwa lub tajemnicy związanej z obronnością tego Państwa.
 7. Postanowienia niniejszego Artykułu nie oznaczają, że organy Państwa Wysyłającego mają jakiegokolwiek prawo do sprawowania jurysdykcji w stosunku do osób, które są obywatelami Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego lub zamieszkują w nim na stałe, chyba że są one członkami sił zbrojnych Państwa Wysyłającego.

Artykuł 26

Wzajemna pomoc prawna

1. Strony udzielą sobie wzajemnie pomocy przy aresztowaniu członków sił zbrojnych lub personelu cywilnego albo członków ich rodzin na terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego i przy przekazaniu takich osób organom, które sprawują w stosunku do nich jurysdykcję na mocy powyższych postanowień.
2. Organ Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego powiadomi niezwłocznie organy wojskowe Państwa Wysyłającego o aresztowaniu jakiegokolwiek członka sił zbrojnych lub personelu cywilnego albo członka jego rodziny.
3. Jeżeli oskarżony członek sił zbrojnych lub personelu cywilnego, nad którym Państwo-Gospodarz lub Państwo Przyjmujące ma sprawować jurysdykcję, znajduje się w rękach Państwa Wysyłającego, to nadzór nad nim zostanie pozostawiony Państwu Wysyłającemu do czasu, kiedy zostanie on postawiony w stan oskarżenia przez Państwo-Gospodarza lub Państwo Przyjmujące.
4. Strony udzielą sobie wzajemnie pomocy przy prowadzeniu wszelkich niezbędnych dochodzeń dotyczących przestępstw, w tym w zbieraniu lub przedstawianiu dowodów, łącznie z zajmowaniem i we właściwych przypadkach przekazywaniem przedmiotów związanych z przestępstwem. Przekazywanie takich przedmiotów może jednak odbywać się z zastrzeżeniem ich zwrotu w terminie określonym przez organy, które je dostarczyły.

5. Strony poinformują się wzajemnie o postępowaniu we wszelkich sprawach, w których zachodzi zbieżność prawa do sprawowania jurysdykcji.
6. Organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego rozpatrzą życzliwie wnioski organów Państwa Wysyłającego, dotyczący pomocy w wykonywaniu na terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego kary pozbawienia wolności orzeczonej przez organy Państwa Wysyłającego, zgodnie z postanowieniami niniejszego Artykułu.

Artykuł 27

Repatriacja, nieobecność, usunięcie

1. Jeżeli członek Personelu EUROGENDFOR zakończy służbę na rzecz sił EGF i nie zostanie odesłany do kraju, organy Państwa Wysyłającego poinformują o tym niezwłocznie organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego, podając wszelkie niezbędne szczegóły.
2. Organy Państwa Wysyłającego informują także organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego o każdej bezprawnej nieobecności członka Personelu EGF przez okres dłuższy niż 21 dni.
3. Jeżeli Państwo-Gospodarz lub Państwo Przyjmujące zwróci się o usunięcie ze swojego terytorium członka Personelu EUROGENDFOR albo wyda nakaz wydalenia członka Personelu EUROGENDFOR lub członka jego rodziny, to organy Państwa Wysyłającego są zobowiązane do przyjęcia takiej osoby na swoje terytorium lub do odesłania takiej osoby z terytorium Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego.

Rozdział IX **Roszczenia**

Artykuł 28

Odstąpienie

1. Każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń wobec innej Strony z tytułu szkód wyrządzonych w jakimkolwiek mieniu do niej należącym i używanym w związku z przygotowaniem i realizacją zadań, o których mowa w niniejszym Traktacie, w tym ćwiczeń, jeżeli taka szkoda:
 - a. została spowodowana przez członka Personelu EUROGENDFOR podczas wykonywania obowiązków służbowych w ramach niniejszego Traktatu; lub
 - b. jest skutkiem użycia pojazdu, okrętu, statku powietrznego, broni lub innego sprzętu należącego do innej Strony i używanego przez jej służby, pod warunkiem że taki pojazd, okręt, statek powietrzny, broń lub inny sprzęt spowodował szkodę w związku z działalnością w ramach niniejszego Traktatu; albo że szkoda taka została spowodowana w mieniu w tym celu używanym.
2. Każda ze Stron zrzeka się wszelkich roszczeń przeciwko innej Stronie z tytułu zranienia lub śmierci poniesionej przez członka Personelu EUROGENDFOR w trakcie wykonywania obowiązków służbowych.
3. Odstąpienie, o którym mowa w ustępach 1 i 2, nie ma zastosowania jeżeli szkoda, zranienie lub śmierć są skutkiem rażącego zaniedbania lub winy umyślnej członka personelu jednej ze Stron i w konsekwencji koszty takiej szkody, zranienia lub śmierci ponosi ta Strona.
4. Niezależnie od wyjątku, o którym mowa w ustępie 3, każda ze Stron zrzeka się roszczeń w każdej sprawie, w której rozmiary szkody są mniejsze niż minimalna kwota określona przez CIMIN.

Artykuł 29
Szkody wyrządzone osobom trzecim

1. W przypadku szkody wyrządzonej osobom trzecim lub w mieniu osoby trzeciej przez członka lub mienie jednej ze Stron w związku z przygotowaniem i realizacją zadań, o których mowa w niniejszym Traktacie, w tym ćwiczeń, odszkodowanie za szkody jest dzielone przez Strony zgodnie z właściwymi umowami lub porozumieniami, o których mowa w Artykule 45 oraz zgodnie z następującymi postanowieniami:
 - a. roszczenia są wnoszone, rozpatrywane i zaspokajane lub zasądzone zgodnie z przepisami prawa Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego, dotyczącymi roszczeń wynikających z działalności EUROGENDFOR;
 - b. Państwo-Gospodarz lub Państwo Przyjmujące może zaspokoić każde takie roszczenie; zapłata kwoty uzgodnionej lub określonej na mocy orzeczenia o zasądzeniu zostanie dokonana przez Państwo-Gospodarza lub Państwo Przyjmujące w euro;
 - c. zapłata taka, dokonana na mocy ugody lub osądzenia sprawy przez kompetentny sąd Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego, albo ostateczna odmowa przyznania takiej płatności orzeczona przez taki sąd, jest obowiązująca, wiążąca i ostateczna dla zainteresowanych Stron;
 - d. zainteresowane Państwo Wysyłające jest informowane o każdym roszczeniu uregulowanym przez Państwo-Gospodarza lub Państwo Przyjmujące, łącznie z wszelkimi szczegółami oraz proponowanym podziałem kosztów zgodnie z niniejszym Artykułem. W przypadku braku odpowiedzi w terminie dwóch miesięcy proponowany podział kosztów jest uważany za przyjęty.
2. Jeżeli szkoda powstała na skutek rażącego zaniedbania lub winy umyślnej członka personelu jednej ze Stron, koszty takiej szkody ponosi wyłącznie ta Strona.
3. Członek Personelu EUROGENDFOR nie podlega jakimkolwiek postępowaniu mającemu na celu wykonanie jakiegokolwiek orzeczenia wydanego na jego niekorzyść w Państwie-Gospodarzu lub Państwie Przyjmującym w sprawach wynikających z wykonywania przez niego obowiązków służbowych.
4. Niezależnie od odpowiedzialności osobistej za szkody wyrządzone osobie trzeciej lub w mieniu osoby trzeciej przez członka lub mienie jednej ze stron, nie wyrządzone podczas wykonywania obowiązków służbowych, roszczenia z tytułu takich szkód są rozpatrywane w następujący sposób:
 - a. organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego rzetelnie i sprawiedliwie rozpatrzą roszczenie i przyznają odszkodowanie występującemu z roszczeniem, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy, łącznie z postępowaniem osoby poszkodowanej, oraz przygotowują raport w tej sprawie;
 - b. raport zostanie przedłożony organom Państwa Wysyłającego, które zdecydują wówczas niezwłocznie, czy są gotowe zaspokoić roszczenie *ex gratia*, a jeśli tak, to w jakim wymiarze;
 - c. jeżeli złożona oferta zapłaty *ex gratia* zostanie przyjęta przez występującego z roszczeniem w charakterze pełnego zaspokojenia jego roszczenia, organy Państwa Wysyłającego same dokonają wypłaty, informując organy Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego o odnośnej decyzji oraz o wypłaconej kwocie;
 - d. żadne z postanowień niniejszego ustępu nie narusza jurysdykcji sądów Państwa-Gospodarza lub Państwa Przyjmującego w zakresie podejmowania działań przeciwko członkowi Personelu EUROGENDFOR, aż do czasu pełnego zaspokojenia roszczenia w drodze zapłaty.

Artykuł 30
Badanie okoliczności

Bez uszczerbku dla Artykułu 31, w przypadku wątpliwości dotyczących okoliczności wyrządzenia szkody, tj. czy powstała ona w trakcie wykonywania obowiązków służbowych, CIMIN podejmie decyzje po przeanalizowaniu raportu dotyczącego w/w okoliczności sporządzonego przez Dowódcę EGF.

Artykuł 31
Ćwiczenia i operacje

W przypadku ćwiczeń lub operacji na terytorium Państwa trzeciego, sposób podziału odszkodowania między Stronami oraz, w stosownych przypadkach, Państwami Współpracującymi może zostać określony w umowie *ad hoc* właściwej dla danego zadania lub operacji.

Artykuł 32
Eksperci techniczni lub naukowi

Postanowienia Rozdziału VIII oraz Rozdziału IX mają zastosowanie także do obywatela jednej ze Stron nie będącego członkiem personelu wojskowego ani cywilnego, ale wykonującego określoną misję o charakterze technicznym lub naukowym w ramach EUROGENDFOR i wyłącznie w trakcie tej misji.

Rozdział X
Warunki w zakresie finansów i prawa własności

Artykuł 33
Komisja Finansowa

1. Została utworzona Komisja Finansowa, składająca się z ekspertów finansowych wyznaczonych przez każdą ze Stron.
2. Komisja Finansowa jest odpowiedzialna za:
 - a. doradztwo CIMIN w kwestiach finansowych i budżetowych;
 - b. wprowadzanie procedur finansowych, kontraktowych i budżetowych oraz proponowanie, jeżeli to konieczne, zmian w formule podziału kosztów, do zatwierdzenia przez CIMIN;
 - c. rozpatrywanie projektu budżetu oraz planowanie wydatków średniokresowych, proponowanych przez Dowódcę EGF, do zatwierdzenia przez CIMIN;
 - d. rozpatrywanie sprawozdania rocznego dotyczącego salda końcowego wydatków rocznych, przygotowanego przez Dowódcę EGF, oraz doradztwo CIMIN w sprawie jego przyjęcia;
 - e. w sytuacjach nadzwyczajnych, zatwierdzanie dodatkowych wydatków, które nie mogą przekroczyć 10% rozdziału, którego to dotyczy, z upoważnienia CIMIN. Komisja Finansowa składa sprawozdanie na kolejnej naradzie CIMIN;
 - f. rozstrzyganie sporów finansowych. Jeżeli Komisja Finansowa nie rozstrzygnie sporu, spór będzie skierowany do CIMIN w celu jego rozstrzygnięcia;
 - g. występowanie do CIMIN o prowadzenie audytu wspólnych wydatków EUROGENDFOR. CIMIN ustala sposób przeprowadzenia audytu.

3. Procedury operacyjne Komisji Finansowej oraz harmonogram przedłożenia, rozpatrzenia i zatwierdzenia projektu budżetu EUROGENDFOR są określone w zbiorze przepisów finansowych do zatwierdzenia przez CIMIN.

Artykuł 34 *Wydatki*

1. Istnieją trzy rodzaje wydatków związanych z działalnością EUROGENDFOR:
 - a. koszty wspólne;
 - b. wydatki poniesione przez Państwo-Gospodarza odnoszące się do Dowództwa Stałego;
 - c. wydatki państwowe.
2. Różne rodzaje wydatków oraz sposób ich finansowania są określone w przepisach finansowych EUROGENDFOR do zatwierdzenia przez CIMIN.

Artykuł 35 *Budżet*

1. Roczny budżet EUROGENDFOR dla kosztów wspólnych, obliczony w euro, obejmuje wpływy i wydatki.
2. Na wydatki składają się, z jednej strony, koszty inwestycyjne i koszty operacyjne Dowództwa Stałego oraz, z drugiej strony, zatwierdzone przez Strony wydatki poniesione w wyniku działań EUROGENDFOR.
3. Wpływy pochodzą ze składek płaconych przez Strony zgodnie z kryteriami określonymi przez nie w przepisach finansowych EUROGENDFOR.
4. Rok obrotowy zaczyna się 1 stycznia i kończy 31 grudnia.

Artykuł 36 *Audyty*

Audytory krajowi, w celu zrealizowania funkcji kontrolnych w stosunku do swoich rządów krajowych oraz złożenia sprawozdań przed swoimi parlamentami jak przewidziano w ich prawie, mogą uzyskać wszystkie informacje i sprawdzić wszystkie dokumenty będące w posiadaniu Personelu EUROGENDFOR.

Artykuł 37 *Zamówienia publiczne*

1. EUROGENDFOR może ogłosić zamówienie publiczne na kontrakty zgodnie z prawem obowiązującym na terytorium UE.
2. Przepisy UE dotyczące zamówień publicznych mają zastosowanie pod następującymi warunkami:
 - a. osobą odpowiedzialną za ogłaszanie zamówień publicznych jest Dowódca EGF;
 - b. odwołanie od decyzji przyznania zamówienia publicznego może zostać wniesione bezpłatnie do CIMIN, który wyda w tej sprawie orzeczenie w terminie jednego miesiąca.
3. Bez uszczerbku dla warunków ustępu 1 i 2, oferenci są wykluczeni z udziału w zamówieniach publicznych jeżeli:
 - a. dostarczają towary lub usługi pochodzące z Państwa, z którym jedna za Stron nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych;
 - b. bezpośrednio lub pośrednio realizują cele, które jedna za Stron uważa za sprzeczne z podstawowymi interesami jej bezpieczeństwa lub polityki zagranicznej.

Rozdział XI **Postanowienia końcowe**

Artykuł 38 *Języki*

Językami urzędowymi EUROGENFOR są języki Stron. Używany może być wspólny język roboczy.

Artykuł 39 *Rozstrzyganie sporów*

Spory między stronami dotyczące interpretacji bądź stosowania niniejszego Traktatu będą rozstrzygane w drodze negocjacji.

Artykuł 40 *Zmiany*

1. Na wniosek jednej ze Stron, zmiany do niniejszego Traktatu mogą zostać wniesione w każdej chwili za zgodą wszystkich Stron.
2. Wszystkie zmiany wchodzą w życie zgodnie z postanowieniami Artykułu 46.

Artykuł 41 *Wystąpienie*

1. Każda ze Stron może, w każdym czasie, wystąpić z niniejszego Traktatu w drodze uprzedniej pisemnej notyfikacji skierowanej do depozytariusza.
2. Wystąpienie staje się skuteczne po upływie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania wyżej wymienionej notyfikacji o wystąpieniu przez depozytariusza lub z dniem określonym w notyfikacji o wystąpieniu.

Artykuł 42 *Przystąpienie*

1. Każde Państwo Członkowskie UE posiadające siły policyjne o statusie wojskowym może wnioskować do CIMIN o przystąpienie do niniejszego Traktatu. Po otrzymaniu zgody Stron, zgodnie z Artykułem 7 ustęp 5 litera a, CIMIN powiadomi Państwo wnioskujące o decyzji Stron.
2. Przystąpienie staje się skuteczne poprzez złożenie dokumentu przystąpienia u depozytariusza Traktatu, który powiadomi każdą ze Stron oraz Państwo przystępujące o dacie złożenia wspomnianego dokumentu.
3. W odniesieniu do każdego Państwa, w imieniu którego zostanie złożony dokument przystąpienia, niniejszy Traktat wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po powiadomieniu wszystkich Stron przez depozytariusza.

Artykuł 43
Status Obserwatora

1. Kraje kandydujące do UE posiadające siły policyjne o statusie wojskowym mogą wnioskować o przyznanie im Statusu Obserwatora. Państwa Członkowskie UE posiadające siły policyjne o statusie wojskowym również mogą wnioskować o przyznanie im Statusu Obserwatora, jako pierwszego kroku do przystąpienia.
2. Status Obserwatora wiąże się z prawem do oddelegowania oficera łącznikowego do Stałego Dowództwa zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez CIMIN.

Artykuł 44
Status Partnera

1. Państwa Członkowskie UE oraz kraje kandydujące do UE posiadające siły policyjne o statusie wojskowym i ograniczonych uprawnieniach policyjnych mogą wnioskować o przyznanie Statusu Partnera.
2. CIMIN określi szczegółowe prawa i obowiązki Partnerów.

Artykuł 45
Umowy i porozumienia wykonawcze

Niniejszy Traktat może zostać uzupełniony o jedną lub więcej szczegółowych umów lub porozumień wykonawczych.

Artykuł 46
Wejście w życie

Niniejszy Traktat wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po powiadomieniu przez depozytariusza wszystkich Stron o ostatnim dokumencie ratyfikacyjnym, przyjęcia i zatwierdzenia.

Artykuł 47
Depozytariusz

Rząd Republiki Włoskiej jest depozytariuszem niniejszego Traktatu i powiadamia wszystkich jego sygnatariuszy oraz Państwa przystępujące o zdeponowaniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia, przystąpienia lub wystąpienia.

Podpisano w Velsen w dniu 18 października 2007 r., w jednym oryginalnym egzemplarzu sporządzonym w językach hiszpańskim, francuskim, włoskim, niderlandzkim, portugalskim i angielskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, złożonym do depozytu w archiwum Rządu Republiki Włoskiej. Rząd Republiki Włoskiej prześle uwierzytelniony odpis niniejszego dokumentu każdej ze Stron.

W imieniu Królestwa Hiszpanii:

W imieniu Republiki Francuskiej:

W imieniu Republiki Włoskiej:

W imieniu Królestwa Niderlandów:

W imieniu Republiki Portugalskiej: